

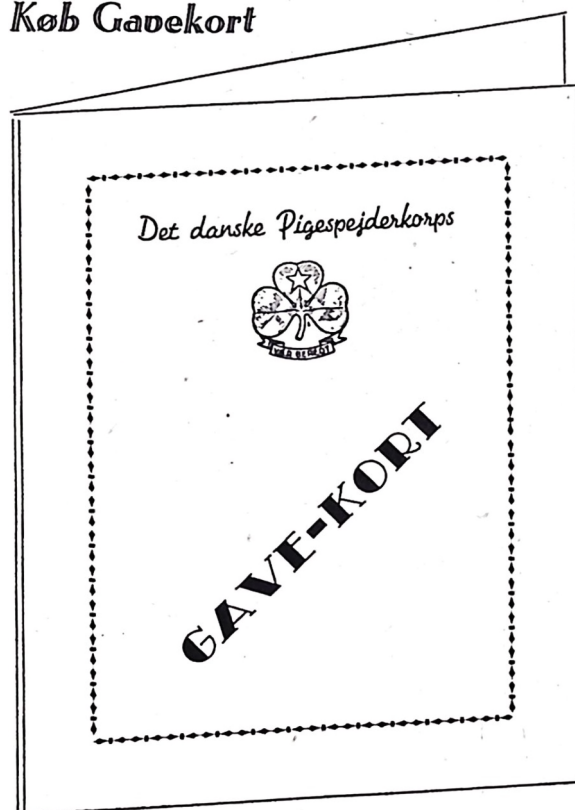
1935

NR. 11

DEPOTET I KORINTH

er **lukket** fra den 21. December til 6. Januar 1936 incl.
Filialen i **København** er **lukket** 24. Decbr.—3. Januar.

Køb Gavekort

KORPSETS ADRESSER:

- Spejderchef:** Frøken *Elisabeth Flagstad*, Spejderskolen, Korinth.
Rejsesekretær: Frøken *Grethe Meisner*, Vester Voldgade 94, København K.
Korpsets Depot: Spejderskolen, Korinth. Telefon 67.
Vester Voldgade 94, København K. Telefon Byen 2573 x.
Redaktør: Fru *Hanna Holmblad Lund*, Læssøegade 198, Odense.

PIGESPEJDERNE

UDGIVET AF DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS
REDIGERET AF HANNA HOLMBLAD LUND - LÆSSØEGADE 198 - ODENSE

Nummer 11

December 1935

18. Aarg.

Kære Allesammen!

Vi staar ved Døren til Aarets dejligste Fest: Julen. Vi har længe set hen til den, og naar I faar dette Blad, er I endnu midt i alle travle Forberedelser.

Tiden lige før Jul synes jeg er en af de allerbedste i hele Aaret — der hersker en Forventnings Glæde — alle gaar og pusler med Tanker paa Julegaver, hvormed de kan overraske og glæde deres Kære.

Men det er ikke alene det, som gør disse Dage anderledes end andre i Aaret, jeg synes, det er mere den Hjælpsomhed, som Julen vækker blandt Mennesker. Det er, som om vi bedre i denne Tid forstaar at sætte os selv til Side og tænke først paa andre — der hersker god Vilje.

Spejdere, I maa aldrig slaa jer til Ro med, at der fra alle Sider gøres saa meget for, at fattige, syge og ensomme kan faa lidt Juleglæde. Der findes mange Mennesker, som netop trænger til Pigespejdernes goodturn. Gør jer Umage for at finde, hvor netop I evner at sætte bedst ind.

Efter de travle Juleforberedelsers Dage kommer Ferien. Brug denne Tid godt alle Spejdere, og prøv paa at komme ud paa nogle gode Ture i den aabne Natur. Alt for mange af jer er slet ikke fortrolige med Skove og Marker i Vinterdragt — netop ved Juletid er der saa skønt. I vil nyde den Ro og Fred, som hersker. Lad denne Ro sænke sig ind i jeres Sind og Tanker, og I vil paa jeres Juletur takke Gud, at han lod Julens Konge komme til os, saa disse mørke Decemberdage er fyldt med Glæde. Og Julens Budskab vil lyde dybt i jeres Hjerter:

„Ære være Gud i det Høje,
Fred paa Jorden
og i Mennesker Velbehag.“

Redaktøren.

December 1935.

Kære Pigespejder!

VED I DET ALLESAMMEN? Vi Piger har en stor Forret frem for vore Drengekammerater nu i denne Juleforberedelses Tid, nemlig alle de mange kvindelige Sysler, der skal bringe Overraskelser til vore kære. Det er ligefrem spændende at sy og strikke med den Tanke, at det Juleaften vil glæde en, vi holder meget af. Men vi har ogsaa Glæder, vi kan dele med alle vore Kammerater, hvad enten det er Drenge eller Piger, det kommer blot an paa den gode Vilje. Det er Tradition, at vi hvert Aar faar Adresser paa en Del Mennesker, der vil blive glade for et Besøg af os Pigespejdere. Og skulde vi ikke selv kende en og anden, som vi selv bedst ved, hvordan vi kan glæde? Det er saa morsomt at aftale med Mor, hvad vi dette Aar maa give til Patruljens Julegoodturn.

Men nu maa I huske, I maa ikke plage dem hjemme, det kan nemlig være, at Far og Mor i Aar ikke har Evnen til at bidrage dertil. Saa husk, at alle vi Spejdere har en stor Rigdom at give af, hvem af os ejer ikke et Fond

af godt Spejderhumør, som vi rundhaandet kan dele ud af? Det vil jeg minde Jer om, at mange af de Steder, hvor vi i Dagene før Jul kommer, er det ikke saa meget Pakken, der har Værdi, som Smilene, de evigunge Jule-salmer og det ægte Humør, der har Bolig i vore Hjerter. I de Aar, jeg som Spejder har været rundt paa Julegoodturn, har jeg oplevet at se mange Mennesker smittet af den Forventning og Livsglæde, Pigespejderne kom med. Vi gaar glip af en dejlig Oplevelse ved ikke at tage en saadan Julepligt op.

Hjemmel Selvfølgelig, der ligger vor allerstørste Julegoodturn og raaber paa os. De kender os saa godt, maaske er Hjemmet det eneste Sted, der rigtig kender vore store og smaa Fejl. Er det da ikke en stor Opgave at tænke nøje over dem, indse dem og ikke mindst at gøre alt, hvad vi kan, for at rette dem.

Gør vi det Arbejde, begynder med os selv og vort Hjem, giver af vor egen Rigdom hjemme og ude blandt dem, der trænger dertil, da ved jeg, at

Gud vil give os en rig og velsignet Jul!

Molly.

Flybenrosen

I Herregaards Parkens yderste Udkant stod Hybenrosen, den havde staaet der i Aarevis, fra den Gang den som lille Frøkorn var blæst derind og havde bidt sig fast, nu var den vokset op til en kraftig Busk.

I sin Barndoms Dage var den krøbet i Læ bag Stendiget, gemt sig for Vinden, som tog Livtag med de gamle Egetrær, skjult sig under Sneen, der lagde sin hvide, skærmende Kaabe over den, og om Foraaret stak den sine friske, grønne Skud frem, nikkede Goddag til Solen, som mildt og varmende tittede ned paa den, kæmpede en haard, men sejrrig Kamp med Nælder og Tidsler, der gerne vilde kvæle det spæde Skud, men en skøn Foraarsdag havde Hybenrosen vokset sig saa stor, at den forundret kiggede op over Stendiget: nej, er Verden virkelig saa stor og dejlig!

Hybenrosen frydede sig dobbelt ved Livet, den syntes nu, den gjaldt noget i Verden, som den stod der og skød sine grønnende Kviste over Gærdet, lod Sol og Maane skinne paa sig og den lune Foraarsvind vifte gennem sit Løv.

En dejlig Foraarsmorgen havde Hybenrosen sat Knop, det gærede og brusede gennem den, og Bierne, som ellers havde holdt til oppe i Haven hos Syrener og Jasminer, begyndte at sværme om Hybenrosens Knopper, men endnu vovede de ikke at berøre dens spæde Jomfruelighed.

Da den lyse, stille Nat kom, stod Hybenrosen i skælvende Forventning, mens Nattergalen fløjtede sine blide Elskovssange — og se — da Morgenens kom, stod Rosens Knop udfoldet, og paa dens sarte, fine Blade laa en

skælvende Dugdraabe som det fineste Brudesmykke, nogen Brud kan bære paa sin Bryllupsdag.

Og Hybenrosen jublede mod den klare Dag: „Det er at leve,“ og Bierne summede og gjorde Kur, men Hybenrosen rystede paa det fine Hoved, saadan kaster man sig ikke bort til den første den bedste lodne Svend, og kom de alligevel for nær, stænkede den dem Dugdraaber over Snabelen, og det gav Respekt.

Da Solen ved Middagstid sendte sine brændende Straaler ned over Jorden, mens alle Smaafugle tav i Varmen, og Bierne var fløjet hjem til Kuben, kom Sommerfuglen flagrende.

Alle Smaablomster strakte sig længselsfuldt imod den: „Kom til mig — nej til mig,“ men Sommerfuglen flagrede forbi. Da fik den Øje paa Hybenrosen, og nærmede sig forsigtig til Hybenrosens sarte, blufærdige Blomsterblade: „Skønne Blomst fra Paradisets Have, luk din Kalk op for mig, og Livets rigeste og skønneste Lykke skal blive os til Del.“ Og Hybenrosen lukkede sin fine Blomst op for Livsunderet, mens Græshopperne gned en lystig Bryllupsviser paa Fiolen.

Naar Natten kommer, og alle Smaafugle har puttet Hovedet under Vingen, naar Nattergalen hvisker blide Vuggeviser i Træernes Top, glider Maanen frem over Himmelhvælvet, for den Skælm er sikker paa, at naar al Naturen tier, sværmer Menneskenes Børn, og Maanen har i Aartusinder hørt og moret sig over deres hemmelige Elskovsord og dyre Løfter.

Der kom et ungt, elskende Par ned gennem Haven, han holdt hende om Livet, og hun

støttede sit Hoved til hans Skulder. Ved Stenediget standsede de, mens Maanen fornøjet blinkede til dem gennem Trætoppene.

„Se den dejlige Hybenrose,“ sagde han og brød den skønneste Blomst, men hun skubbede utaalmødig hans Haand tilbage, da han vilde fæste Rosen ved hendes Bryst.

„Uf, jeg bryder mig ikke om den usle, vilde Blomst. Jeg, som har den Sorg, at det sjældne Rosentræ visner bort.“

„Trøst dig,“ lo den unge Mand, „jeg skal nok faa Liv i det smukke Træ igen.“

Hybenrosen bøjede bedrøvet sit Hoved, dens Blomst var bleven foragtet. Hvad hjalp det, at Sommerfuglen havde kaldt den Blomsten fra Paradisets Have — kunde den blot blive som det smukke Rosentræ oppe i Haven, hvorfor skulde den staa upaaagtet her i Krogen og kaldes en ussel, vild Rose?

Men Nattevinden formanede den hviskende: Hvor er vel skønnere end her ved Skoven? Og Duggen græd Taareperler over dens foragtede Blomster.

Om Morgen kom Gartneren med sine Medhjælpere, tog fat paa Hybenrosen, og for de skarpe Knive faldt alle de fine Blomster til Jorden, og Hybenrosen skælvede under den skærende Smerte i Marven, da Gartneren podede det ædle Skud af den sjældne Rose i dens Stamme.

„Hvis den har Kraft nok, skal vi til næste Aar faa den herligste Rose,“ sagde Gartneren.

Hybenrosen stod halvt bedøvet af Angst og Smerte: „Hvad vilde der ske?“

Og de blomsterdrukne Bier fløj brummen omkring:

„Igaar var du saa stor paa det, nu vil vi ikke eje dig.“ Men Sommerfuglen sukkede bedrøvet:

„Hvor kunde du ønske dig anderledes, hvor kunde du glemme vor skønne Sommerdag?“

Hybenrosen prøvede paa at knejse:

„Vent til næste Aar.“

Og Sommeren gik, og Vinteren kom, og Sneen bredte sig lunende over Jorden, mens Nordenvinden fløj brusende og susende gennem de nøgne Træer. Men ogsaa Vinterens

Tid bliver engang forbi, og Søndenvinden sendte sin første Spejder ud.

Der stod Kamp i Skoven mellem Nordenvinden og Søndenvinden:

„Flyv mod Nord,“ raabte denne, „der, hvor du hører hjemme. Jeg kommer fra de solrige Egne, jeg blæser med min varme Aande paa Jorden, flyv bort, og tag Sneen med dig.“

Men Nordenvinden pustede sine Kinder op og brummede:

„Du kommer for tidlig, Kammerat,“ og om Natten lumskede den sig til at blæse Rim paa Træerne.

Da kaldte Søndenvinden sin bedste Forbundsfælle Solen til Hjælp, og Solen aad hver Dag et Stykke bort af Sneen.

Nordenvinden holdt ikke af al den Varme. Saa fløj den fornærmet bort, men raabte i Forbifarten:

„Uh-hu-hu! jeg kommer igen,“ og saa ruskede den til Afsked i de gamle Egetræer.

Hybenrosen skød friske Skud:

„Nu bliver jeg dejlig,“ sagde den stolt til Skarntyden, som bredte sig i Grøften.

„Bare du ikke bliver skuffet,“ sagde den lille, beskedne Bregne, der stod mellem Stenene paa Diget. „Jeg har nu altid syntes, det var bedst at være det, man er født til.“

„Jeg kom først,“ sagde Vintergækken, „mig tager man aldrig fejl af.“

Men Hybenrosen slikkede Solskin og Natteguld, den grønnedes og trivedes.

Saa kom Gartneren med sin skarpe Kniv og snittede Skudene af:

„Vildskud skal vi ikke have noget af,“ sagde han.

Det gjorde ondt, men en dejlig Dag havde Rosen sat store svulmende Knopper paa den podede Kvist, og den unge Herregaardsfrue klappede i Hænderne, brød den skønneste Knop og fæstede den i sit duftende Haar.

„Nu kommer jeg til Ære og Værdighed,“ sagde Rosen, „det var Lidelsen værd.“

Men det gamle Egetræ rystede bedrøvet paa Hovedet.

„Du kommer i det kunstige, gør du,“ sagde det.

Rosen kom med op i de høje, straalende

Sale, den blev betragtet og beundret og var med til den muntre Fest, med til Musik, Dans og Jubel.

Henad Morgenhen hang Rosen med Hovedet, og da den unge Frue klædte sig af, og ligegyldig kastede den halvvisne Rose fra sig, gik der en skærende Længsel efter Skovduft og Nattedug gennem den.

I duftende, farveglødende Klynger foldede Hybenrosen sine nye Blomster ud og strakte dem i jublende Sejrglæde op mod den klare Sol: „Er nogen dejligere end jeg? kom nu, Sommerfugl.“

Men Sommerfuglen fløj forbi:

„For dine golde Blomster har jeg ingen Attraa, ufrugtbar er du, kun en Luksusblomst,“ og Bierne brummede hoverende:

„Din Honning vil vi suge.“

„Du hører os til,“ sagde de snigende Orme og i Nattens Løb marcherede en Hær af Larver frem, spandt Roserne ind i fine klæbrige Traade og aad sig gennem de sarte, duftende Kronblade.

Da Gartneren kom og saa, at Rosen var fortabt, skar han i Raseri alle dens Skud bort, baade de podede og de vilde, saa Rosen stod afbladet, en stakkels Stok fuld af Torne, blot et eneste forkrøblet lille Skud blev upaaagtet tilbage.

Da fyldtes Hybenrosen af en bitter Fortvivelse. Den strakte sine afbladede Grene anklagende mod Himlen:

„Hvad har jeg gjort, at baade Mennesker og Dyr mishandler mig?“

Den raabte til Natteduggen: „Kvæg mig,“ men Natteduggen hviskede bedrøvet: „Du har ingen Blomster eller Blade til at opsamle

mig.“ Den kaldte paa Egetræet: „Skærm mig mod Vinden,“ men Træet svarede: „Jeg har advaret dig, men du hørte mig ikke.“ Den kaldte paa Bierne, men de svarede spottende: „Du har forsmået os, nu forsmå vi dig.“

Tidslen knejsede endnu højere i Grøften:

„Nu kommer jeg og kvæler dig.“

Da bøjede Hybenrosen sig og af dens Saar randt Livets Saft, den tænkte paa gamle Dage, da den var den fejreste Blomst i Parkens Udskant, og den ønskede kun at visne og dø.

Men Natteduggen fik Medlidenhed med dens Smerte, og den lagde sig kvægende paa den eneste, fattige lille Spire, og Nattevinden kærtgødte dens forkrøblede Grene, og Egetræet skærmede den for Middagssolens brændende Straaler.

Hybenrosen klagede og bad:

„Kan ingen af Jer gøre mig sund igen?“

Alle dens Venner gjorde, hvad de kunde, og en Morgen havde Hybenrosen sat en eneste lille uanselig og vantreven Knop.

Da raabte den i Fortvivelse til Sommerfuglen: „Kom til mig.“

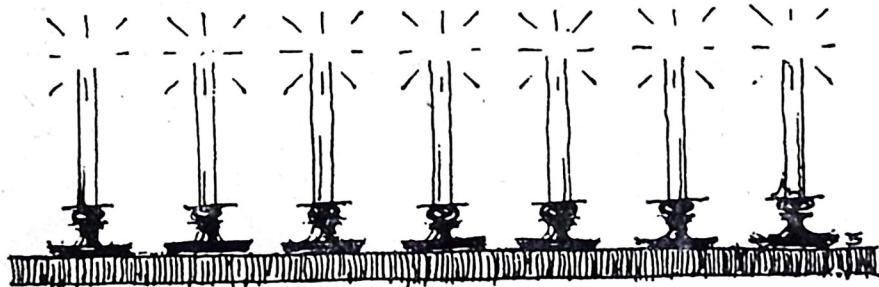
„Hvad forlanger du af mig,“ sagde Sommerfuglen bedrøvet.

„Gør mig til Hybenrose igen, og jeg vil takke dig hele mit Liv, og der skal aldrig blive Utilfredshed mere hos mig, jeg vil blomstre skønnere end før, og kun for dig.“

Og Sommerfuglen ynkedes saare over den stakkels Hybenrose og kyssede den vantrevene Krop, og se — Blomsten foldede sig ud, — vel endnu uanselig og svag, men dog med Mod og Forhaabning.

Da bøjede Hybenrosen sit Hoved i ydmyg Tak til Livets Forjættelse.

Viva Lütken.

NYTAARS-SKETCH

EN STUE. En lille Pige, civilklædt, staar og binder en lang Herrestrømpe til en Stoleryg. En Blaamejse ligger tilbagelænet i en Lænestol, — Benene stritter ud, men hun retter sig op, efterhaanden som hun taler, ryger op og staar ved de sidste Linier. — Spejder Nr. 1 kommer ind ad Døren, naar hendes Replik begynder. En stor Kurv paa Armen, hvor der stikker Grangrene op af. Hun fremsiger sin Replik livligt, især i Begyndelsen.

Spejder Nr. 2 sidder ved et Bord. Sejlgarn i Haanden, hun laver Knob. Der ligger Blyant og Papir samt Spejderbogen. Vender sig ud mod Publikum med Knob i Haanden, undersøger senere Neglene. Kradser senere Prikker og Streger ned paa Papiret. Efter at Børnene har sunget 1. Vers af „Vær beredt“, kan de slaa over i en lystig Sang, holde hinanden i Haanden og svinge med Armene. Undrende Ansigter og Pause i Støjen, da Nytaarsmanden træder ind.

Han sætter sig paa en Stol, Spejder Nr. 1 sætter frem. Den lille Pige nærmer sig ham forsigtigt, sætter sig op paa hans Skød. Blaamejsen hopper op paa Bordet, Sp. Nr. 1 lægger sig paa Knæ paa Gulvet. Sp. Nr. 2 stiller sig bag ham med sin Haand paa hans Skulder. — Nytaarsmanden klædes paa som Julemanden Santa Claus, efter fri Fantasi — dog er et langt hvidt Skæg nødvendigt — det laves let ved at sy Englehaar paa et tilklippet Stykke hvidt Stof, hvor man har klippet Slids til Munden, og sat Bændler i foroven til at binde op under Huen. En Sæk har han naturligvis paa Ryggen, med lidt Legetøj i. De tre Spejdere har gemt Serpenter i Lommerne.

Spejder Nr. 2:

Nu er vi naaet til Nytaar igen,
og Nytaarsmanden vor bedste Ven
venter vi sikkert vil komme i Nat.

Lille Pige:

I min lange Strømpe han nok faar fat,
jeg har taget en af Fars de store,

det si'er min Mor, at hun altid gjorde,
da hun var lille — men den Nytaarsmand
fyldte een Gang min Mors — fuld af Sand;
maaske var hun ikke altid helt rar —
men nu er hun sød — det siger selv Far.

Blaamejsen:

Nu jeg er Blaamejse, gad jeg nok vide
om Nytaarsmanden mig særlig kan lide.
Han maa huske paa — jeg har lært at lyde;
og Føreren siger, vi maa ogsaa yde,
hvad nytter det — vi gaar rundt og tror,
bare man er Spejder — saa er man stor . . .
Jeg vil la'e vær' med at være saa gnaven,
næste Gang jeg skal hjælpe i Haven,
med at samle de andres Sager op;
og naar nogen ler ad min dovne Krop,
der magelig ligger i Stolen og daser,
saa er det ikke mig mer' — der raser;
for jeg maa huske paa Spejdernes Ord:
„Vær god mod enhver — og især mod
din Mor!“

Spejder Nr. 1 kommer ind udefra:

Den sidste Decembertur i Skoven
var vaad fra neden saa vel som fra oven;
men da vi raskt stemte i med en Sang —
hørte Regnen op, der kom Fart i vor Gang.
Grene af Fyr og Gran vi snart fandt,
og smukke Kogler i Tørklædet bandt. —
Til næste Patruljemøde vi mødte,
med ømme Tæer og Knæene stødte. —
Jule-goodturnen — blev mellem os delt,
de duftende Grangrene dækked' den helt.
Saa traved' vi ud med hver sin Pakke, —
der var ikke een — der undlod at takke,
naar i en lille Stue — vi traadte ind,
og Børnene saa os — de smaa blege Skind;
af Juleglæde straalte hvert Øje,
da blev vi belønnet for al vor Møje.

Spejder Nr. 2:

Jeg har syet hvert Mærke fast paa min
 Dragt,
 og rensat Negle — uden det blev sagt.
 Nu vil jeg sætte mig til at lære
 de sidste Knob — de er temmelig svære;
 og saa maa jeg rigtignok ikke glemme
 vor Nigger-Morse — der er pære nemme.
 Inden det gamle Aar gaar ud,
 maa jeg prøve at huske hvert Spejderbud.
 Men — selv om vi ogsaa er Spejderpiger,
 saa er der jo ikke nogen der siger,
 vi ikke maa holde et ordentligt Sjov,
 det er Nytaarsaften — og saa har vi Lov.
 Lad os nu alle synge en Sang,
 og saa med Hallojet vi skal i Gang.

Her kan synges første Vers af „Vær beredt“.
 Derpaa en munter Sang.

Nytaarsmanden lister ind:

Se god Aften alle I kære Venner,
 mon ikke ogsaa I godt mig kender?
 Det er dejligt at se jer saa muntre og glade,
 saa kan jeg fortælle jer — uden stor Skade,
 nu har jeg snart løbet Byen rundt,
 og knapt mig et Øjebliks Ro selv undt.

Lad mig hvile mig lidt i jeres Midte,
 saa skal I faa Lov i min Pose at kigge!
 Ak, ja, — bliv ej skuffet — den er næsten
 tom!

Men, husk — naar man løber saa meget om;
 alle de Strømper, der hænger omkring,
 skal fyldes med morsomme, pæne Ting.
 Ih, se nu der — nu sover den Lille,
 saa fylder vi Strømpen, med det jeg vilde
 ha'e puttet i, naar I alle sov;
 men I er jo oppe for at lave lidt Sjov. —

Sætter den lille Pige hen i Lænestolen, hvor Blaamejsen
 sad. — Efter at have puttet i Strømpen, rejser han sig
 og rækker Armen ud mod de to store.

Hvad er nu det, du har i din Lomme,
 og, lad mig se, hvad du putter deromme?

Spejderne dænger ham til med Serpentin og ud-
 bryder alle tre:

Her er en Nytaarshilsen til dig,
 lidt fra de andre og noget fra mig;
 men hør, hvad vi beder om, inden du gaar,
 kom her hen lidt tidligere næste Aar.
 Glædeligt Nytaar! Glædeligt Nytaar!

Nytaarsmanden lister smilende ud af Døren.

I. U.M.

DEPOTET MELDER

og beder dig huske paa, at vi udsteder Gavekort
 paa alle Beløb over 1 Kr. Husk at fortælle Far og
 Mor, at det er den allernemmeste Maade at give dig
 noget af alt det, du ønsker dig til den store Lejr
 næste Aar. Tænk, hvad du faar Brug for af Lejr-
 udstyr — Rygsæk, Sovepose, Vandfad, Spise-
 grejer, Tværsæk o. s. v., og Gavekortet kan jo ogsaa
 gemmes til Sommerlejren, saa du kan købe nogle
 af de spændende Ting, der vil findes i Depotet til
 den Tid — tænk bare paa den nye Sangbog.

Husk ogsaa at ønske jer jeres Blade ind-
 bundet.

Om kort Tid fører vi Celluloidmapper
 beregnet til Medlemskortet — de er pæne og prak-
 tiske og koster ca. 50 Øre.

Ønsker jer engelske Bøger. I Oktbr. og
 Novemberbladet var der Prisliste over noget for-
 skellig engelsk Lektüre, som jeg tror, I kan have
 Glæde af at læse; og hvad mener I om et stort Bil-
 lede af Baden-Powell eller af Lady Baden-Powell —
 det er nu ogsaa en god Ting at give Troppen til at
 hænge i Lokalet.

Ruskind er temmelig dyrt i Aar, men Depotet har
 i Aar noget Hajskind, som ikke er saa dyrt og
 vældigt pænt. Der kan laves dejlige Ting, naar I
 forer det med mørkebrunt Spalt. Og tænk, hvor
 mange Ting, der kan laves af Skindrester; de faas
 for Kr. 2,75 pr. kg.

Haandbogen mangler sikkert ogsaa i man-
 gen lille Spejders Udstyr, — ønsk jer den og læs
 den.

God Jul allesammen!

Depotforvalteren.

„PIGESPEJDERNE“ INDBUNDET.

Du kan faa dine gamle Blade indbundet
 paa Depotet. Send Bladene ind — 2 eller 3
 Aargange til en Bog — og du faar dem igen
 som en nydelig Bog i samme blaa Bind med
 Guldtryk som Haandbogen. Pris: Kr. 3,00.

DEPOTET i Korinth er lukket fra den 21. December til 5. Januar
 1936 incl. — Filialen i København er lukket 24. December til
 3. Januar 1936 incl.

Kronprinsessens Besøg paa Spejderskolen

I kan tro, Spejderskolen var en Myretue et Par Dage før den 12. November. Chefen havde fortalt os, at vor Protektrice, Hendes kongelige Højhed Kronprinsesse Ingrid, vilde komme og bese Skolen. Det kan nok være, vi fik travlt. Alle Elever øvede sig paa det forestaaende Besøg, gik baglæns ud af Dørene og var ualmindelig høflige overfor hinanden. Vi prøvede at rejse os fra Bordet ganske stille og skrabede slet ikke med Stole (Hm! Hm!). Til andre Tider legede vi Spejderlege, og til Lærerinderne sagde vi, naar vi da havde Tid: „Deres kongelige Højhed.“ Midt under Travlheden kunde vi ofte høre Chefen kalde os sammen for at stille os til Parade ude ved Hovedtrappen. Chefen agerede saa Kronprinsesse og holdt paa denne Maade — til Elevernes Jubel — Tale for sig selv. Den mindste Elev havde det vigtige Hverv at fortælle, naar den kongelige Bil kom, saa hver Gang en Lastvogn eller et andet Køretøj nærmede sig, raabte hun: „Kronprinsessen kommer!“

Saadan morede vi os med alle de mange Prøver, indtil Kronprinsessen virkelig kom. Ankomsten skulde ske 14 $\frac{1}{4}$, og vi stod alle sammen parat til at modtage vor høje Gæst en halv Time før. Kl. 14 $\frac{1}{4}$ kom Chefen og Souschefen, der havde været til Frokost paa Brahetrolleborg sammen med Kronprinsessen.

Ventetiden var lang for os, men blev forkortet af de mange Pressefotografer, der stod

og tog Billeder hele Tiden. Uden for Skolen stod en Masse Mennesker forsamlet for og saa at faa et Glimt af Herligheden at se, ja, til sidst blev de saa nærgaaende, at „Sviger-mor“ og „Søren“ maatte bede dem om at trække sig lidt tilbage, saa Bilen kunde passere.

Endelig lød det: „Nu kommer de!“ og denne Gang var det virkelig. Før end vi vidste et Ord af det, kom Kronprinsessen, ledsaget af sin Hofdame og Lensgrevinde Reventlow, gaaende op ad Gangen. Ved Hovedtrappen fik Kronprinsessen overrakt tre Buketter Blomster, to fra Spejderskolen og en fra Korinth-Spejderne. Blomsterne fra Spejderskolen var holdt i de svenske og danske Farver og blev overrakt Hendes kongelige Højhed af en dansk og en svensk Elev. En sød lille Byspejder overrakte lyserøde Nelliker paa sin Patruljes Vegne. Efter at Chefen havde holdt en lille Tale, gik Gæsterne ind for at se hele Skolens Indretning, der syntes at interessere Kronprinsessen meget. — Da Rundturen var forbi, samledes vi alle sammen nede i Gymnastiksalen, hvor Korpsets Vandredstilling, Husflid, forskellige Ting fra Depotet o. l. var udstillet. Her viste vi Kronprinsessen forskellige Spejderfærdigheder ved Hjælp af Lege, som blev ledet af „Hønen“. Efter at have leget i nogen Tid gik vi op i Chefens Stue, hvor Chefen spillede, og vi sang en Del Sange, bl. a. den danske og den svenske Nationalsang og nogle raske Spejdersange, der i høj Grad syntes at behage Kronprinsessen. Naturligvis skulde Kronprinsessen ogsaa smage nogle af de mange Ting, vi har lært at lave i Skolekøkkenet, derfor gik vi ned til et meget veldækket Kaffebord med alt, hvad Hjertet kunde begære af lækre Kager. Bordet var festligt pyntet i danske og svenske Farver.

Men alt faar en Ende, og lige efter Kaffebordet tog Kronprinsessen af Sted. Vi skyndte os ud og stillede os paa Række for

Spejderchefen byder Hendes kongelige Højhed Kronprinsessen velkommen til Spejderskolen.

at vinke Farvel og paa Gensyn til Kronprinsessen, som vi atter vil faa at se i Korpslejren til Sommer — og muligvis endda i Uniform.

Det var en stor Dag i Korpsets Historie og ikke mindst for os Elever paa Skolen.

„Krolle“, Spejderskolen.

Depotet i Korinth er lukket fra den 21. December til 6. Januar 1936 incl.

Filialen i København er lukket fra den 24. December til 3. Januar 1936 incl.

Stierne

De kan gøre ved Stierne alt, hvad de vil.
de kan sværge dem dybt og evindeligt hen
og pløje dem efter og tromle dem til.
- De muntre smaa Stier kommer altid igen.

De har hjemme i Landet fra Sagnetes Tid,
de vil gaa der, saalænge en Grøft bliver grøn.
- Og kommer du, støvet af Dagnetes Strid,
staar Stietnes Verden forbausende skøn.

De vil hilse dig hjemligt med Friskhed og Fred,
traadt til af de ukendte syngendes Trin.
af Barnefødder og Gammelfolkes Fjed
og Ungdom, der vandter ved Stjærnetnes Skin.

Jeg vil synge en Sang for de muntre Stier,
der ensomt og stille i Landet gaar ind.
De trofaste Stier, de dejlige Stier,
der endnu som fordem forfrisker vort Sind.

Lad dem gøre ved Stierne alt, hvad de vil.
Lad dem sværge dem dybt og evindeligt hen
og pløje dem efter og tromle dem til.
- De muntre smaa Stier kommer altid igen.

Mads Nielsen.

En ungarsk Julestik

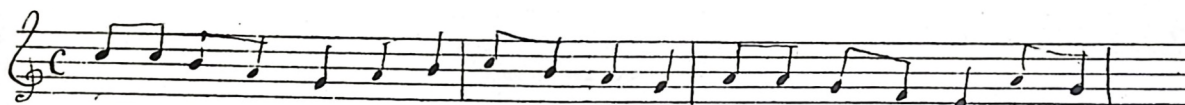
I Ungarn lever endnu en Juleskik, som kaldes Bethlehem-Spillet. — Born, mest Dreng, gaar fra Hus til Hus med et lille Papirshus, som skal forestille den Stald, hvor Jesus blev født. Der er Dyr og Mennesker i det oplyste Hus. Paa Billedet ser I fire Hyrder med en stor Stav — det er Hyrderne fra Bethlehem. Den sidste samler Gaver ind. Spillet opføres saaledes:

Hyrderne fortæller noget og falder derpaa i Sovn. Da kommer fire Engle med Bethlehem og synger:

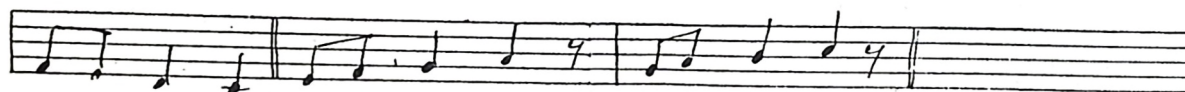
Vaagn op, Hyrder, gode Hyrder.
Vi bringer Bud fra højen Himmel
godt Budskab.
Hyrder, lad os gaa til Bethlehem.
Der hviler Jesusbarnet i en Krybbe.

Hyrderne staar op og vil gaa til Bethlehem. Til Slut synger alle, baade Hyrder og Engle.

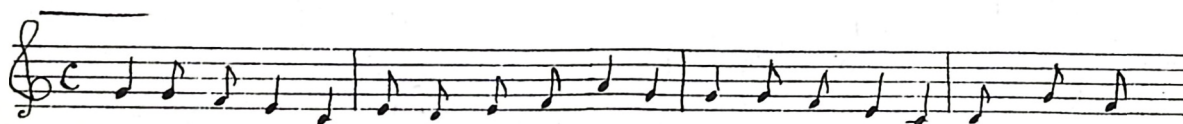
Zsuzska.

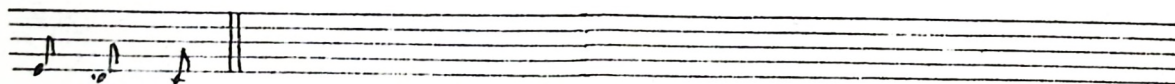
Ébredjetek pásstorok, jó pásstorok! Magas égöüll hirt hozok,
Erwache Hirten gut Hirten! Hoche Himmel Nachricht bringe,

jó hirt hozok! Alle - lu - ja! Alle - lu - ja!
gute Nachricht bringe!

Csordapásstorok, menjünk Betlehemre! Ott a kis Jézus jászolban
Herdehirten, gehen wir nach Bethlehem! Dort ist der kleine in Krippe

pihenve!
ausgeruht!

BØGER

Marco Polos Rejser. Genfortalt af Aage Krarup Nielsen. (Gyldendal.)

For mere end 600 Aar siden drog en ung Italiener, Marco Polo, fra Venedig til Asiens ukendte Lande. Han kommer helt til Landene yderst mod Øst og tilbragte 17 Aar ved Kublai Khans Hof og havde betroede Stillingen. Efter lange Rejser vendte han efter 24 Aars Fravær hjem.

Som Krigsfange i Genua dikterer han sin Medfange Rusticano den Beretning om sit Livs forunderlige Oplevelser, som han kaldte „Bogen om Østens Riger og Undere“. Denne berømte Bog har Aage Krarup Nielsen genfortalt. Gyldendal har udsendt den i et smukt stort Format med en Rigdom af interessante Billeder. Det er en herlig Bog — man bliver betaget af saavel den Bedrift, som det var i de Dage at foretage saa lange Rejser, som af alt, hvad man hører om de orientalske Lande og Folk.

Gerda Steman Løber: Knud Rasmussen fortæller for Børnene. (Gyldendal.)

Det er en udmærket Idé, som er realiseret i denne Bog: en Genfortælling af Knud Rasmussens eskimoiske Eventyr, saa de kan forstås af Børn.

Bogen egner sig til Højtlesning for Spejdere.

Molboerne. (Gyldendal.)

Denne klassiske Bog foreligger i en ny Udgave med Alfred Schmidts berømte Tegninger.

G. Buscher: Elektricitet. (Gyldendal.)

Gennem en Mængde Billeder og en ganske kort forklarende Tekst gør denne Bog rede for en Mængde af Elektricitetens Mysterier. Bogen beskæftiger sig ikke kun med de svære Ting som Radio, Billedtelegrafi o. lign., men følger os ind i Hjemmet og fortæller om elektriske Strygejern, Ringeapparater, Elektricitetsmaalere o. s. v.

Gyrithe Storm: Hjælp. (Jespersen og Pio.)

Dette er en ualmindelig frisk Ungpigebog, som jeg vil anbefale varmt, — naturlig og frejdig, med sunde Tanker.

Estrid Ott: Mariane. (Jespersen og Pio.)

En god Bog for de 12—14-årige.

Møller: Helle rejser sydpaa.

Denne nye Bog om Helle vil sikkert finde mange Læsere. Det er en Bog for alle rejselystne.

Gyldendals Lommekalender 1936

er en meget praktisk Lommebog, fyldt med en Mængde nyttige Oplysninger og dog med rigelig Plads til Noteringer, Regnskab o. l. Den er nyttig at have i Spejderlommen.

Jeg spør' bare!

Jeg vil klage — mon jeg maa??
jo — jeg tror nok, det skal gaa.
Jeg har faa't et Medlemskort,
paa en Maaned var det sort,
bøjet, brækket overalt,
er det ikke lidt for galt?
Man jo altid det skal bære,
vil min Fører mig belære;
men det er nu ikke rart,
naar det er saa skørt og sart,
saa det bæres maa i Vat
ligesom en dyr'bar Skat.
Lad os faa det mer' solidt,
saa det ej bli'r hurtigt slidt.
Lille, flinke Redaktør,
du, som alt jo for os gør,
svar mig nu i dette Blad,
saa vil jeg bli' rigtig glad.

Kvik.

Kære Kvik og ligesindede! Glød jer — Depotet har indført smaa fikse Celluloid-Hylstre til Medlemskortene. Herefter ser vi kun r e n e, hele Medlemskort, ikke?

Red.

Nordborgspejderne faar Tropslokale!

S ondag d. 1. December indviedes det nye Tropslokale i Nordborg. Hos Tropsraadsformanden, Fru Else Kolmos, havde Spejderne faaet overladt et tomt Loftsværelse, og der havde hersket Travlhed med at faa det indrettet og „møbleret“ til Dagen. Inventaret var primitivt og meget blandet. Stole i alle Stilarter, Skrivebord af en væltet Trækasse o. s. v.

Dagen begyndte med, at Troppen sammen med Divisionschefen fra Sønderborg overværede Adventsgudstjenesten i Kirken. Kl. 2 mødte Spejderne hver med en Kammerat til Fest i Tropslokalet, der var nydelig pyntet med Gran, Adventskrans og Lys. Paa Væggen over Bænken var der hængt et stort Dannebrog, og midt i Korset var anbragt et Billede af Kronprinsesse Ingrid. Kl. 2½ startede Divisionschefen et meget spændende Forhindringsløb. Spejderne med Kammerater sendtes afsted i 3 Hold og skulde skaffe Oplysninger om mange Ting, bl. a.: Har Pastor Lænkholm Morgensol i Stuen? Hvor mange Grise har Gaardejer Jens Nissen? Skaf en Avis fra d. 25. Novbr. 1935! Skaf et Billede af Statsministeren! — og mange andre Spørgsmaal. End-

videre var der indflettet Spørgsmaal fra Spejderprøver. Løbet blev godt gennemført og for alle tre Hold paa fin Tid.

Saa serveredes der Kakao og Kager, som Spejderne havde bragt med. Det var ikke faa Stykker „Gewimmel“ (det er Wienerbrød paa Sønderjysk), der gled ned — Løbet havde givet Appetit. Endnu et Par Timer tilbragtes ved Leg, Sang og Oplæsning.

Kl. 5½ sluttede Festen, som paa alle Maader havde været vellykket.

En Tilskuer.

Nyt Fond og en svensk Aften

Et nyt Fond har for nylig set Dagens Lys, og vi ønsker det velkommen og haaber, at det maa faa en god og heldbringende Fremtid. Det er et Fond, som ønsker at hjælpe ubemidlede Børn til at deltage i nogle af de Sommerlejre, som vi andre har saa megen Glæde af. Det har glædet os saa meget mere at høre om dette nystartede Foretagende, som vore svenske Spejderbrødre paa den anden Side Sundet har vist Sagen stor Interesse.

Saaledes er der planlagt en svensk Aften d. 12. Januar 1936 i Foreningen af 1860, Nørre Voldgade 92, og Overskudet vil gaa til det omtalte Fond. Programmet er endnu kun fastlagt i store Træk, men paa nuværende Tidspunkt kan vi dog oplyse, at det vil blive en interessant og underholdende Aften.

Arrangørerne er Sct. Georgsgildet, København, i Samarbejde med Skånska Scoutdistriktet. De har fortalt os, at der bl. a. vil blive vist to pragtfulde Film, der skildrer Sveriges Vintersport og den skønne Natur i det vidtstrakte Broderland. Et Kammerorkester, et Kor og flere Solister vil fortolke de svenske Toner, og der vil endvidere blive reciteret svenske Digte.

Alle Oplysninger om Billetter og Program faas hos Sct. Georgsgildet, Worsaaesvej 7, Tlf. Nora 8123, Korpskontoret, Studiestræde 30, Tlf. 8410, Korpsets Depot, Skindergade 27, Tlf. 10,909, og Det Danske Pigespejderkorps Depot, Vestervoldgade 94, Tlf. Byen 2573 x.

Man beder os betone, at det nye Fond for ubemidlede Børns Sommerlejre skal komme alle Spejderkorps til Gode.

Pigespejderfest i København

Den 21. Februar 1936 bliver der i K. F. U. K. en stor Spejderfest, hvor Pigespejderkorpsenes Protektrice, hendes kgl. Højhed Kronprinsesse Ingrid, kommer til Stede. Der bliver Underholdning af baade „grønne“ og „blaa“ Spejdere og efter Underholdningen Kaffe-bord. Adgang kun for Spejdere, 200 fra hvert Korps. — I næste Blad skal I høre nærmere om Festen. Entréen er gratis, Prisen for Kaffe-bordet er sat meget lavt. Jeg kan dog fortælle, at Billetter skal rekvireres gennem Korpskontoret i Korinth.

Redaktøren.

Fra

Redaktøren

Januar, Februar og Marts Bladet vil blive redigeret af Divisionschef Erk. Rete Kloch, Hjørring. Til speciel Underretning for Siv er det, fordi jeg skal ud at rejse.

Alle Bladets Læsere ønskes en rigtig glædelig Jul!

Redaktøren.

Løsning paa Opgaven i forrige Nr.

	K	O	R	P	S	L	E	I	R	E	N	
K	I	M		O		E		L		R	A	L
U	D		D	E	R		T	E	N		R	E
N		N		T	I	D	E	R		K		I
S	A	A	S		S	E	N		H	R	O	R
T		P	A	P				K	N	O		B
K	O		B	O	L	O	G	N	A		I	A
E		M	E	L		T		O	S	A		A
N	A	A	L		L	E	N		T	R	Æ	L
D				L	I	T	E	R		I		E
E	L		L	A	S		D	O	M		E	N
R	A	A		N		S		D		E	R	E
	S	A	N	G	B	Ø	G	E	R	N	E	

Kryds- og Tværs Opgave

Vandret.

- 1) Paa Mark og Enge du den ser, behøver jeg nu sige mer?
- 2) I Kokkenet den anvendt bli'r, du den bruger, naar du . . . ?
- 3) Et Udbrud jeg det kalde vil, — det jo af og til skal til.
- 5) Et Udbrud til jeg kommer med, nu ved du vist god Besked.
- 7) Paa Klaver du finder den, — tank dig om og vær ej sen.
- 9) En Jordart jeg nu spørger om, mon din Hjerne helt er tom?
- 11) Hvis du tæller kan til ti, træfer du Tallet, med Garanti.
- 12) Saa ren som 12 du aldrig bli'r, det jeg lige rent ud si'r.
- 13) Ved en yndig lille 13 vandt min Fætter sig en Mo.
- 14) I en Værktøjskasse flot findes den blandt andet godt.
- 16) Et Stykke Legetøj den er, — rød og blaa du tit den ser.
- 18) Hvis du kender Kornet ret, kan du se det meget let.
- 19) Et Pund Fjer er mere 19, end f. Eks. et Pund Fedt.
- 21) Du er sikkert aldrig 21 — for du har i Næsen Ben.
- 23) Et Forholdsord det er dets Navn, at kende det er vist til Gavn
- 24) I gamle Dage man i den korte, mens Hesten næppe af Stedet sig rørte.
- 25) Kender du et bekræftende Ord, — skynd dig nu at komme paa dets Spor.
- 26) Det begynder med a og ender med e, og det midterste Bogstav er altsaa . . . ?
- 28) Det midterste Bogstav skal være h, de yderste danner tilsammen en Aa.
- 29) Et Pigenavn, der er meget skont, — naar du finder det, synes du nok, det er kont.
- 30) En Spejder hos „Meiserne“ hedder det, — det ender med i og begynder med e.
- 32) If you in English can count to ten — saa finder du det nok; paa Dansk er det . . . ?
- 33) Efter et Saar du faar det tit, — vær forsigtig, lille Vildkat, saa er du det kvit.
- 34) Et Vaskemiddel, som mange bruger, — jeg tror nu ogsaa nok, at det duer.
- 35) Paa Bornholm det er en By, og selve Navnet det er . . . ?
- 37) Du det finde kan i Brevet; det staar trykt, men ikke skrevet.
- 38) I et Kortspil du det finder, — pas nu paa, det ej forsvinder.
- 39) Det er et Tal mellem 0 og 5. Den Opgave er vist alt for nem.
- 40) Du siger vist ofte: „Hvor er du en 40.“ Det lyder ej kont, hvis du vil mig tro.
- 41) Et godt Humor er rart at se, saa husk: du skal altid kunne —?
- 42) Et Forholdsord, men paa Tysk det skal være; nu kan med det samme dit Tyske du lære!

Lodret.

- 1) Paa Toiletbordet du den ser, — nu siger jeg virkelig ikke mer.
- 2) En Ske af Træ den kaldes saa, — hvad tror du saa, der her skal staa.

1			2			3	4		5	6
		9			10		11			
7	8		12						13	
	14	15				16	17			
18				19		20		21		22
23			24						25	
26		27		28				29		
	30		31				32			
33			34						35	36
		38					40			
37			39			41			42	

- 4) I Stedet for fuldkomment du det kan sætte, — og saa tror jeg nok du Resten kan gætte.
- 6) At faa det, synes du ej er rart — saa lober du sikkert bort i en Fart.
- 8) Om Sommeren du det kan li' — det daarlige Tænder og Maver kan gi'.
- 10) En Bokser han er, dex ender paa m, — Resten maa du selv hitte frem.
- 13) Det er en uniformklædt Pige, — mere vil jeg nu ikke sige.
- 15) Et Navn for Gud vil du finde her, — prøv dog at bruge din Hjerne lidt mer.
- 17) I Vaskekældre den kommer tit, — mange Mennesker af den har lidt.
- 18) Et Pigenavn, der lidt gammeldags er — (jeg haaber ikke, nogen bli'r sær).
- 19) Datid af „ligge“ du finde maa, — paa det vil du sikkert ej gaa istaa.
- 20) Kan du stave paa Engelsk til „Te“, — mon du det kan, ja lad mig nu se.
- 22) Et Ord for „indhente“ du skal mig give, — det du sikkert hurtigt kan skrive.
- 27) Det er et Træ, der i Skoven staar, og du har set det Aar for Aar.
- 29) Hvad hedder paa Engelsk Ordet i; brug nu rigtig din Energi.
- 31) En Del af Legemet kaldes det; se nu blot, om jeg ej faar Ret.
- 32) I Ørkenen du den finde kan, naar du er ved at smægte for Vand.
- 33) Det er en lille Ø i vort Land, — paa Landkortet du den finde kan.
- 36) Det er en Rovfugl, stor og flot, — fra Skolen du sikkert den kender godt.

Kvik.

Løsninger indsendes inden 5. januar 1936 til Rete Kloch, Kongensgade, Hjørring. Der udsættes 2 Præmier.

Spejdere!

*Selvfølgelig køber vi
Julegaverne paa Depotet!*

Brevmappe	1,50	Spinnereb	1,75
Sølvcivilnaal	1,50	Knobbaand	0,35
Silkeslips	4,50	Cykleflag	0,50

Sommerlejren

*tænker I sikkert paa allerede nu
og ønsker jer:*

Lejrseng	17,00	Spisebestik	1,85
Sovepose	29,50	Ske, Kniv, Gaffel i Pose ..	1,15
Barnesovepose	24,50	1 Sæt Tallerkener og Krus ..	1,40
Lejrtæppe	9,50	Sejldugsvandfad	1,80
Lagenpose	3,50	Sejldugsspand	2,50
Madrasvaar	3,50	Fodfolksspade	4,45
Rygsæk, Meis org., 20,00—23,00		Økse	4,00
Tornysterrygsæk	10,00	Øksehylster	1,15
Blaa Tværsæk	1,90	Teltlygte	1,15
3 Mands Madrasser	5,75		

*Slaa Jer sammen og skriv efter det, I mangler,
paa den Maade sparer I Porto!*

DET DANSKE PIGESPEJDERKORPS DEPOT

Spejderskolen — Korinth — Fyn

Depotets Filial i København: Vestervoldgade 94³. Tlf. Byen 2573x